

Posudek bakalářské práce

Eliška Koryntová: Architektura Josefa Pleskota a problematika novostavby v historickém prostředí

Téma, které si Eliška Koryntová pro svou práci zvolila, je velmi zajímavé, avšak zároveň i zrádné. Reflexe díla současného architekta a pokus o definici jeho vztahu k historickému prostředí a potažmo i architektuře jako takové předpokládá nejen dobrou práci s daným materiálem, ale zejména schopnost kritického úsudku, který zajistí křehkou rovnováhu mezi poučeným vhledem do jednotlivých témat a nezbytným odstupem, jež je základním předpokladem práce s takto „současným“ uměleckohistorickým tématem.

Troufám si říci, že autorka práce zvládla tento nelehký úkol více než dobře. Analýza jednotlivých staveb, důsledně rámovaná jejich pevným historickým zakotvením, je v její práci východiskem pro teoretické úvahy, které postupně směřují k ústřední myšlence celé práce, kterou je vztah mezi ideou a materií v kontextu ochrany památek a současných intervencí do historického prostředí. Ambiciózní cíl porovnat současné české myšlení o teorii a praxi ochrany památek s konkrétními stavbami Josefa Pleskota se autorce podařilo zdárně naplnit i proto, že to byly právě Pleskotovy stavby, které – v rámci dialogu nebo konfliktu – výrazně napomáhaly tříbení i případné definici aktuálních památkových principů.

Pleskotova role tvůrčího architekta, který je zároveň důsledným vykladačem vlastních staveb a výrazným teoretikem architektury, je v autorčině výkladu klíčem k pochopení obecnějších principů i stereotypů, do kterých diskuse ohledně střetu současné a historické architektury často upadá. Pregnantní formulací Pleskotova přístupu k historickému kontextu se autorce podařilo vystihnout jak jednotlivé prvky jeho úvah, tak i rozdílnost přístupů, které Josef Pleskot vůči jednotlivým stavbám a místům používá. Sympatická nepředpojatost, se kterou k tématu přistoupila, dává ostře vyniknout síle i limitům jeho „tvůrčího“ zasahování, které se v případě silných a ucelených staveb může dokonce změnit v nešťastné soupeření a reinterpetaci na úkor starého i nového.

Z textu práce je patrný autorčin systematický zájem o zvolené téma, postupné přibližování se k jednotlivým stavbám i tématům a zejména dostatečně dlouhý čas, který autorka promýšlení tématu i formulaci práce věnovala. Pojetím, hloubkou záběru a zjevnou zralostí uvažování i psaného projevu tato práce výrazně převyšuje nároky běžně kladené na bakalářskou práci, přičemž lze dokonce říci, že práce rozsahem i kvalitou naplňuje znaky práce diplomové. Nejen z těchto důvodů ji proto opravdu velmi rád doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 9.9.2010.

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.